

med den tyske Regering om Hjemløshedsspørgsmaalet, idet der her i Danmark vilde savnes Forstaaelse for Afslutning af en Traktat paa det Grundlag, der fra tysk Side er opstillet for disse Forhandlinger, ligesom Hjemløshedsspørgsmaalet ikke vilde kunne bringes ud af Verden ad den Vej, den tyske Regering har anvist. Vi forstaaar derfor ogsaa, at den højtærede Minister har maattet udtale, at Sagen under disse Omstændigheder ikke lader sig fremme.

Vi kan ligeledes give vor Tilslutning til den højtærede Ministers Erklæring om, at den nuværende danske Regering ligesom de forudgaaende Regeringer vil lade sig det være magtpaaliggende at opretholde et godt naboyenligt Forhold til Tyskland, og vi billiger derfor, at vor Regering foretager alle de Skridt, som er nødvendige for at bevare dette Forhold som et Forhold mellem ligeberettigede Nationer, og at den afhjælper saadanne Klager fra tysk Side, som den efter nøje Prøvelse maa anse for berettigede. Jeg fremhæver her den Udtalelse af den højtærede Minister, at der ifølge det foreliggende Referat af Herrehusdebatten synes at have været Mulighed for en Misforstaaelse af den preussiske Ministerpræsidents Udtalelser, hvad dette Punkt angaar. Deri har den højtærede Minister Ret; thi den preussiske Ministerpræsidents Ord kan forstaaes, som om den danske Regering i alle Tilfælde, hvor der fra tysk Side har været ført Klage over danske Statsborgeres Optræden, har draget Omsorg for at afhjælpe det Forhold, hvorover der er blevet klaget. Vi hører nu af den højtærede Minister, hvad vi jo i øvrigt var berettigede til at vente, at de tyske Klager kun afhjælpedes, hvor den danske Regering har maattet anerkende deres Berettigelse; ligesom vi med Tilfredsstillelse erfarer af Ministeren, at man ogsaa fra dansk Side i givne Tilfælde retter tilsvarende Henvendelse til den preussiske Regering, og at denne behandler saadanne efter samme Grundsætninger, som vor Regering behandler de tyske Klager.

Ministeren fremhæver, at det under Forhandlinger mellem de to Regeringer i saadanne Tilfælde kan volde Vanskelighed, at man i Tyskland som i adskillige andre Stater har en anden og strengere Opfattelse af Statens Ansvar overfor Udtalelser af dens Embedsmænd end den, der er herskende hos os. Vi lægger da Vægt paa Ministerens

Erklæring om, at den danske Regering ikke forsømmer Lejligheden til at gøre den tyske opmærksom paa denne Forskel i Opfattelsen, og vi haaber, at den med Fasthed fremtidig vil værne om den danske Tradition i dette Forhold. Men i øvrigt forekommer det os, at der paa tysk Side foreligger en Række Tilfælde, der ikke just viser, at den tyske Regering altid har en særlig streng Opfattelse af sit Ansvar for sine Embedsmænds Udtalelser om dansk-tyske Mellemværende, og vi haaber, at den højtærede Minister ikke vil undlade i paakommende Tilfælde at gøre den tyske Regering opmærksom paa de Kendsgærninger, der viser dette.

Ligeledes venttes vi, at Ministeren overfor Tyskland vil fastholde den Opfattelse, at det er enhver dansk Borgers Ret at støtte private Bestræbelser for Opretholdelsen af dansk Sprog og Kultur i Nord-slesvig — en Ret, det tyske Folk fuldt ud kræver for sig selv, naar der er Tale om Arbejdet for at bevare og udbrede tysk Kultur i ikke-tyske Lande.

Endelig slutter vi os til Regeringen i Ønsket om, at man fra alle Sider i vort Folk vil medvirke til Forstaaelse af, at en absolut og upartisk Neutralitetspolitik er Betingelsen for Sikringen af den danske Stats Selvstændighed, og at en saadan Politik derfor maa være Maalet for vor Udenrigsstyrelse.

Poul Christensen: Jeg ønsker at takke den højtærede Udenrigsminister for hans Svar paa den stillede Forespørgsel og udtrykke min Glæde over den Tilslutning, dette Svar har fundet i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Anden Viceformand (Povlsen): Der er ikke mere paa Dagsordenen. Jeg ser mig ikke i Stand til at fastsætte Tiden eller Dagsordenen for Tingets næste Møde, men Meddelelse herom vil blive tilsendt Medlemmerne fra Bureauet.

Mødet hævet Kl. 1²⁰.